

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เผ้าแต่ทำการฝึกฝนของ “มานมานะภาพ” แล้วลูกจะกลับมามีพละนาถมัยดีเสมอถึง 21 ชาติเกิด

คำถาม: การทำตามศรัทธาใจของสัททกูรที่อาศัยความเพียรพยายามที่แผ่แผ่ตัว?

คำตอบ: ศรัทธาใจของสัททกูรก็คือ: ลูก ๆ ที่แสนหวานลืมนร่างกายของลูกและจดจำพ่อ คิดว่าตนเองเป็นเพียงดวงวิญญาณเท่านั้น ทำความเพียรพยายามที่จะคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ให้สาสน์แก่ทุกคนว่า: กลับมาอยู่อย่างปราศจากร่าง! ลืมร่างของลูกและศาสนาทางร่างกายทั้งหมด และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่แผ่แผ่ตัวที่จะทำตามศรัทธาใจนี้ เพียงลูก ๆ ที่มีโชคเท่านั้นที่สามารถทำความเพียรพยายามที่แผ่แผ่ตัวนี้ได้

โอมขานติ ลูก ๆ กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อสอนการฝึกฝน(drill)นี้ให้แก่พี่น้องหญิงชายของพวกเขา นี่คือการฝึกฝนใด? ในการฝึกฝนนี้ลูก ๆ ไม่ต้องพูดอะไร ในการฝึกฝนทางร่างที่พวกเขาทำ พวกเขาต้องพูดบางสิ่ง นี่คือการสูงสุดผู้ที่เป็พระเจ้าของกิตะด้วยเช่นกัน และท่านนั่งแล้วสอนลูก ๆ ถึงการฝึกฝนโยคะ การฝึกฝนนี้แผ่แผ่ตัวด้วยเช่นกัน ได้มีการสอนการฝึกฝนนี้เพื่อที่นักเรียนจะสามารถคงอยู่อย่างมีพละนาถมัยดีเสมอ ลูก ๆ รู้ว่าด้วยการฝึกฝน “มานมานะภาพ” ลูกจะกลับมามีพละนาถมัยดีเสมอถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะไม่มีวันล้มป่วย ดังนั้นการฝึกฝนทางจิตนี้ดีมาก พ่อพูดว่า: มานมานะภาพ! ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดสิ่งใด เพียงแต่มีการบอกให้ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! การเป็นเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอหมายถึงการจดจำพ่อ และลูกจะกลับมามีพละนาถมัยดีเสมอ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีพละนาถมัยดีเสมอด้วยการฝึกฝนทางจิตนี้ในวงจรก่อนหน้านั้นด้วย เพียงพ่อทางจิต พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเท่านั้นที่สอนการฝึกฝนทางจิตนี้ เพียงผู้เดียวนั้นที่ได้รับการกราบไหว้บูชาเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้คนพูดด้วยเช่นกันว่า “ขอคารวะต่อชีวา” พวกเขาพูดว่า “ขอคารวะต่อพรหมเทพ” และ “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชีวา” ไม่ใช่มนุษย์ที่มีร่างกายที่กำลังสอนการฝึกฝนนี้แก่ลูก ไม่ได้เป็นบราห์มาที่กำลังสอนการฝึกฝนนี้แก่ลูก; ไม่เลย แม้ว่าลูกจะเรียกว่าเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ลูกก็จำหน้าจดหมายที่ลูกเขียนว่า: ชีพบาบาในการดูแล(c/o)ของบราห์มาผู้เดียวนั้นแผ่แผ่ตัว ผู้คนจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้อย่างไร? บราห์มาคือพ่อของปวงประชา ดังนั้นผู้คนของทั้งโลกก็คือลูก ๆ ของท่าน ท่านคือพ่อของปวงประชา ผู้เดียวที่สอนการฝึกฝนนี้แก่ลูกคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านนั้นแผ่แผ่ตัว เป็นเพราะท่านนั้นแผ่แผ่ตัวผู้คนจึงมีความยากลำบากในการทำความเข้าใจท่าน บราห์มาไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า ชื่อที่ลูกใช้ที่นี่คือบราห์มากุมารและกุมารี ซึ่งหมายถึงลูก ๆ ของบราห์มา เมื่อใครมาให้อธิบายแก่เขาว่าไม่ใช่บราห์มาที่เป็นผู้สร้างโลกใหม่ แต่เป็นพ่อที่ไม่มีตัวตนที่เป็นเช่นนั้น ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จากเหนือโลกนี้สร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มาซึ่งหมายถึงเป็นสิ่งสร้างของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจำหน้าจดหมายของลูกว่า: ชีพบาบาในการดูแลของบราห์มา ดังนั้นนี่คือวิธีการสำหรับการจดจำท่านด้วย ชีพบาบาสอนลูกผ่านบราห์มา ท่านเพียงแค่บอกลูกว่า: มานมานะภาพ! ท่านไม่ได้ให้ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ท่านเพียงแค่พูดว่า: หากลูกปรารถนาที่จะก้าวหน้าและกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ และแล้วเพียงแค่จดจำพ่อที่แท้จริงเดียวผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและบอกลูก ๆ: จดจำฉัน แล้วลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากบาปของลูก ฤกษ์ขณะไม่ได้เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีชื่ออื่นใดนอกจากชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ได้รับการอ้างอิงในการเชื่อมโยงกับสิ่งนี้ ท่านเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ทุกคนเรียกท่านว่าพ่อ ดังนั้นลูกจะสามารถพูดได้อย่างไรว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน? มีคำกล่าวว่าท่านมาเพื่อปลดปล่อยทุกคน แต่ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ ดังนั้นพวกเขาจึงเขียนระยะเวลาที่ผิด ๆ ให้กับวงจร เวลานั้นลูก ๆ ต้องทำการฝึกฝนนี้ ลูกได้รับความรู้แล้ว เมื่อลูกนั่งที่นั่นให้คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เมื่อครูนั่งบนกัตติเบื่องหน้านักเรียน นั่นก็ถูกต้อง เป็นกฎที่จำเป็นต้องมีครูอย่างแน่นอนเพื่อสอนการฝึกฝน บ้างก็เป็นครูอาวุโส และบ้างก็เป็นครูวัยเยาว์ ในเวลานี้ไม่มีความจำเป็นที่จะให้ข้อสอบแก่ลูก เพราะลูกเองรู้ว่าลูกจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดนั้นนานเพียงไร บราห์มาไม่ได้เป็นผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เป็นที่รักที่สุดคือผู้เดียวที่บริสุทธิ์เสมอ ลูก ๆ รู้ว่าใครนั้นน่ารักที่สุด ผู้คนจดจำพระเจ้าและพูดว่า: โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านเรียกว่าเป็นผู้ปลดปล่อยด้วยเช่นกัน นั่นคือท่านคือผู้เดียวที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ ลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามเพื่อตนเอง ตามแผนของละคร แน่แน่นอนที่โลกนี้ต้องกลับมาบริสุทธิ์และต้องมีการจุดไฟเพื่อที่โลกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไฟจะถูกจุดขึ้นมาอย่างไร โลกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์โดยที่ไม่มีการทำลายล้างเกิดขึ้น นี่คือนิพพานของความรู้ของรูตรา ไม่มีความแตกต่างระหว่างรูตราและชีวา แต่ชื่อชีวานั้นคือชื่อหลัก อย่างไรก็ตามผู้คนได้ให้ชื่อต่าง ๆ มากมายในภาษาของเขาเอง ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ผู้คนได้ฉลองวันเกิดของชีวาด้วย วันเกิดของชีวานั้นโด่งดังอย่างยิ่งในบาร์ต ในเมื่อมีวันเกิดของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แน่แน่นอนท่านต้องได้มาที่นี่ ชื่อของชีพบาบานั้นโด่งดังอย่างยิ่ง ท่านคือผู้เดียวที่ทำการก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา ดังนั้นพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดนั้นต้องได้รับการจดจำ บราห์มาไม่ใช่ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด แต่ในความเป็นจริงท่านกลายเป็นเช่นนั้นและแล้วท่านได้ลงมาเบื้องล่างด้วย ลูก ๆ B.K. ได้ลงมาข้างล่างด้วยเช่นกันและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงสุด

ลูกจะไปสู่ยอดสุดไปยังบ้านของพ่อ ลูกกลายเป็นตริกาลดาซีในเวลานี้ ลูกเองนั้นรู้ว่าลูกคือผู้คงแก่จรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเราจึงกับราห์มันและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก บราห์มันคือสถานที่บนสุดที่ซึ่งทุกดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่มีใครอื่นใดในโลกสามารถอธิบายว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน โลกที่นี้และบราห์มันนั้นแยกออกจากกัน ดวงวิญญาณอาศัยในดินแดนนิพพานซึ่งเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสงบด้วย ทุกคนรักที่นั่น ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือ ดินแดนนิพพานหรือดินแดนแห่งความสงบ รูปของดวงวิญญาณคือรูปของความสงบ มีดินแดนแห่งความเงียบสงบและแล้วก็เป็นดินแดนของ “การเคลื่อนไหว(movie)” และแล้วก็เป็นดินแดนของ “การใช้เสียง(talkie)” ลูกไม่ได้อยู่ในดินแดนของ “การเคลื่อนไหว” เป็นเวลายาวนาน หลายต่อหลายคนต้องอยู่ในดินแดนของความเงียบสงบ ไม่มีสถานที่อื่นใด เมื่อดวงวิญญาณจดจำ พ่อและบ้าน พวกเขาจึงจดจำสิ่งเหล่านั้นจากเบื้องบน นอกเหนือจากลูกแล้วไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับอาณาเขตที่อยู่ระหว่างกลาง ผู้คนไม่ได้มีความรู้มากเช่นนั้น พวกเขาเพียงแค่พูดว่าบราห์มา วิษณุและชางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน แต่ไม่มีใครรู้หน้าที่การทำงานของบุคคลเหล่านั้น พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุก็กลายเป็นบราห์มา นี่คือยุคอภิกวาร์ (leap age) ยุคนี้ตั้งอยู่เป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น เช่นที่ลูกมีเดือนบุญอภิกวาร์-leap month (ตามปฏิทินฮินดู) ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่สูงส่งของลูกที่ซึ่งลูกนั้นได้กลับมาให้คุณค่าเช่นเพชร การกลายเป็นบราห์มันจากศุภรนั้นกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มันลูกได้รับสิทธิ์ต่อมรดกของปู่ พ่อพูดว่า: ลูก ๆ มี “มานมานะภาพ” อย่างสม่ำเสมอ! เผาแต่ให้สาสน์ของพ่อแก่ทุกคน! พ่อฉันเรียกได้ว่าเป็นผู้นำสาสน์ ไม่มีใครอื่นคือผู้นำสาสน์ ผู้คนอื่นเหล่านั้นเพียงแค่มาและก่อตั้งศาสนาของเขาเอง มีผู้นำสาสน์เดียวเท่านั้นที่มาและให้สาสน์แก่ลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ ผู้อื่นมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของเขาเอง พวกเขาไม่ใช่ผู้นำทางที่พาลูกกลับไป เพียงสักครูเดียวเท่านั้นที่สามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาเท่านั้นที่พูดสัจจะและชี้หนทางที่จริงแท้แก่ลูก ลูก ๆ ต้องทำความเพียรพยายามที่แผ่กว้างอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้ว่า ลูกต้องลืมร่างของลูกและจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อลูก ๆ ดวงวิญญาณละร่างของลูก ลูกก็ละทิ้งทั้งโลกและแต่ละดวงวิญญาณก็อยู่ตามลำพัง พ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และลูกจะไม่ได้จำเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูก ฉันคือดวงวิญญาณและฉันจะกลับบ้านกับพ่อ พ่อแนะนำลูกถึงวิธีที่ลูกจะสามารถไปกับท่าน บาบานี้ก็โด่งดังอย่างยิ่งด้วย พ่อได้กลายเป็นผู้นำทางของดวงวิญญาณทั้งหมดผ่านผู้นี้ และพาทุกคนกลับบ้านเหมือนฝูงยุง เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่มีความรู้ที่แท้จริงในสติปัญญา ลูกนั้นเรียกว่าเป็นกองทัพพันดาฟเช่นกัน พ่อของพันดาฟคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาผู้ที่เวลานี้กำลังสอนการฝึกฝนแก่ลูก ๆ ในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง เช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้น ทุกดวงวิญญาณก็จะละร่างของเขาแล้วกลับบ้าน ในยุคทองมีอาณาจักรเดียวและมีดวงวิญญาณจำนวนน้อย ในเวลานี้มีอาณาจักรจำนวนนับไม่ถ้วน และจะมีอาณาจักรเดียวเท่านั้นอีกครั้ง เผาแต่ไตร่ตรองความรู้ในสติปัญญาของลูกตลอดทั้งวัน ลูก ๆ ต้องอธิบายที่นิทรรศการด้วย เมื่อเคยเป็นนิเวศลิลี่เคยมีนิเวศบาร์ต เคยมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียว ศาสนาฮินดูไม่ใช่ศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเราบราห์มันกลายเป็นเทพ ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ยอมรับสิ่งนี้ ผู้ที่มาก่อนใช้ 84 ชาติเกิด ประเด็นเหล่านั้นง่ายตายอย่างยิ่งที่จะเข้าใจได้ อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่าเวลานี้การละเล่นกำลังจะมาถึงจุดจบ นักแสดงทั้งหมดได้มาที่นี้ในเวลานี้ ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกและเวลานี้ต้องกลับบ้าน เพราะลูกได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่ง หนทางบัดดีคือหนทางที่กลับมาเหนื่อยอ่อน พ่อพูดว่า:เวลานี้จดจำพ่อและให้สาสน์แก่ทุกคน; ลืมร่างของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อยู่อย่างปราศจากร่าง และลูกจะกลับมาบริสุทธิเพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก ลูก ๆ มาที่นี้เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อเพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่น พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ตัวต่อตัว: ลูก ๆ ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ เวลานั้นโลกเก่านั้นกำลังจะถูกทำลาย จดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาบริสุทธิและเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ หากลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะไม่ได้รับผลใด และแล้วก็จะต้องสัมผัสถึงการถูกลงโทษ พ่อพูดว่า: เผาแต่สะสมรายได้และให้การเชื่อเชิญแก่ผู้อื่นด้วย ชี้หนทางไปหาพ่อแก่ทุกคน ลูก ๆ ต้องกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ ให้ประโยชน์แก่เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกเช่นกัน ที่นี้ลูกได้รับการบอกให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับมंत्रาที่ยิ่งใหญ่แล้ว พ่อเองนั้นได้มาและได้สอนโยคะโบราณซึ่งเป็นที่จดจำกันว่า: บาปของลูกจะถูกเผาทั้งด้วยไฟโยคะ ลูกได้รับสัญญาณนี้ในวงจรที่แล้วเช่นกัน พ่อให้สัญญาแก่ลูก: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ได้มีการจดจำกันว่า: ฉันลี้ภัยอยู่กับท่าน สิ่งนี้เกิดขึ้นด้วย เมื่อใครบางคนประสบกับความทุกข์พวกเขาก็ไปและก่อกองอยู่กับใครบางคนที่มีพลังมากกว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นที่นี้ในทางปฏิบัติ เมื่อลูกได้เห็นว่ามีความทุกข์มากมายและไม่สามารถอดทนได้อีกต่อไปหรือลูกอยู่ในสถานการณ์ที่สิ้นหวัง ลูกก็วิ่งมาที่นี้เพื่อขอลี้ภัยอยู่กับพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลส ลูก ๆ รู้ว่าโลกเก่านั้นกำลังจะถูกทำลาย ได้มีการเตรียมการนั้น ในด้านนี้ก็มีมีการเตรียมการสำหรับการก่อตั้งของลูกและด้านนั้นก็มีมีการเตรียมการเพื่อการทำลายล้าง เมื่อ

การก่อตั้งได้เกิดขึ้นแล้ว แน่หนอนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกรู้ว่าบาบาได้มาเพื่อทำการก่อตั้งและลูกก็จะได้รับมรดกของลูกผ่านผู้นี้อย่างแน่นอนด้วย อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดสำเร็จได้ด้วยแรงบันดาลใจ ลูกจะบอกครูของลูกใหม่ว่าลูกจะสามารถศึกษาทุกสิ่งได้ด้วยแรงบันดาลใจของครู? หากทุกสิ่งจะสามารถเสร็จสิ้นได้ด้วยแรงบันดาลใจ เหตุใดจึงมีการฉลองวันเกิดของชีวา? ในกรณีนั้นก็ไม่มีคามจำเป็นที่จะฉลองวันเกิดของชีวา ผู้เดียวที่จะทำทุกสิ่งด้วยแรงบันดาลใจ มีวันเกิดของทุกดวงวิญญาณ ทุกดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกาย ดวงวิญญาณเล่นบทบาทเมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายนั้นมาอยู่ด้วยกัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ มีการเข้าถึงความรู้ด้วยดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่น่าสับสนที่ดีและไม่ดีไปกับตนเอง พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ มีแต่ความบริสุทธิ์เท่านั้นที่นั่น ไม่มีนามหรือร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ นี่คือนามสมุทราของยาพิช ได้มีการอธิบายอย่างชัดเจนมาก ทั้งที่เป็นเช่นนั้นสิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้ใด อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถจะกล่าวโทษใคร ทุกคนถูกผูกไว้ในบ่วงพันธะของละคร ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลงบันไดมาจากบนสุด ตามละครพวกเราต้องลงมา และแล้วพ่อก็พูดว่า: ในเวลานี้ทำความเพียรพยายามที่จะได้ขึ้นไป แม้กระทั่งหลังจากอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสองถึงสี่ปีบ้างก็ตกลงมา และพวกเขาก็ตระหนักว่าพวกเขาได้ทำความผิดอย่างยิ่งและพวกเขาได้ทำร้ายตนเองอย่างเจ็บปวดมาก นี่คือโรคภัยของครึ่งหนึ่งของวงจร ซึ่งไม่ใช่เรื่องเล็กๆ! ลูกเคยมีโรคภัยมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ด้วยการชองแหวในความสุขด้วยการใช้ประสาทสัมผัส (โบคิ) ลูกได้กลายเป็นโรคภัย (โรคิ) พ่อมาและดลใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ฤทธนะเรียกว่าโยเกชวาร์ (yogeshwar) ด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกคือโยคิที่แท้จริง โยเกชวาร์ (Yogeshwar) กำลังสอนโยคะแก่ลูก ลูกคือญาณกะเนชวาร์ (gyan-gyaneshwar) ด้วยเช่นกัน และแล้วก็จะกลายเป็นราชาเจชวาร์ (raj-rajeshwar เจ้าชายและเจ้าหญิง) ด้วยความรู้ลูกก็กลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง และด้วยโยคะลูกก็เป็นอิสระจากโรคภัยและมีพละนามยดีเสมอ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกถูกขจัดไปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ดังนั้น ลูกควรทำความเพียรพยายามมากเพียงไรเพื่อสิ่งนี้? อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ผิดแผกที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง ให้สาสน์แก่ทุกคนให้จดจำพ่อผู้เดียว ลืมทุกสิ่งรวมทั้งร่างของลูก
2. ศึกษาโยคะจากพ่อโยเกชวาร์และกลายเป็นโยคิที่แท้จริง ด้วยความรู้จึงกลับมามั่งคั่งและด้วยโยคะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยและพละนามยดีเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เชื่อฟังและเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimitโดยการนำทุกการสอนไปสู่รูปทางปฏิบัติและให้ข้อพิสูจน์ของสิ่งนั้นลูก ๆ ผู้ที่ไม่ได้เก็บคำสอนไว้เพียงในสติปัญญาของพวกเขา แต่นำคำสอนเหล่านั้นไปสู่รูปของพวกเขาย่อมอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นตัวของตัวเอง ความรักและความปิติ เพียงผู้ที่น่าทุกประเด็น (point) ของความรู้ไปเป็นตัวของเขาจะสามารถอยู่อย่างมั่นคงในรูปของจุด (point) เป็นเรื่องง่ายที่จะไต่ตรงตรง นั่นคือ การพูดเกี่ยวกับจุด (point) แต่การเป็นรูปนั้นและสามารถทำให้ดวงวิญญาณอื่นมีประสบการณ์รูปนั้นคือการให้ข้อพิสูจน์ นั่นคือการเชื่อฟังและเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimit

คติพจน์: เพิ่มพลังของสมาธิ(power of concentration)และแล้วการเร่ร้อนของจิตใจและสติปัญญาจะหยุดลง

*** โอม ขานติ ***